

Občas to zvládám

Devítka

1. Roky mi křídla stříhají,
já stále hledám zem a stáj, kde čeká můj kůň.

Slova, co se mnou líhají,
stále míň upřímný se zdají, jak špinavá tůň.

R: Jen občas to zvládám, když chce se mi psát,
když tóny do pražců skládám a bezpočtukrát se zkouším ptát,
kde jsi moje spásná a čistá jak sníh,
písničkou houpavě krásná tam, kde končí hřích,
tě zbývá dost i pro můj svět.

2. Roky jsou čím dál kratší,
právě když dostávám tu chuť žít každý den dýl.
V noci se na mě tlačí,
sny, co jsou těžký víc než rtuť, v hospodách zavíraj dřív.

R: